

STIR UP
SURREALISTICKÁ SKUPINA

MEZINÁRODNÍ VÝSTAVA SOUČASNÉHO SURREALISMU

**ČERNÝ
HUMOR**

L' HUMOUR NOIR
THE BLACK HUMOUR

GALERIE HÁDY
Horníkova I, Brno - Líšeň

GALERIE JUPITER
Náměstí 17, Velké Meziříčí

VALDŠTEJNŮV DŮM
Náměstí Svobody, Brtnice

VYSTAVUJÍCÍ – LES PARTICIPANTS

Členové skupiny – Les membres du groupe:

Josef Bubeník
Zdeněk Cibulka
Linda Filipová
Lubomír Kerndl
Josef Kremláček
Vladimír Kubiček
Václav Pajurek
Zdeněk Píža
Ondřej Vorel
Jan Wolf

Hosté – Les invités:

Miguel Lohlé (Argentina ▪ *Argentine*)
Arnošt Budík (Belgie ▪ *Belgique*)
Walter de Rycke (Belgie ▪ *Belgique*)
Henry Lejeune (Belgie ▪ *Belgique*)
Hana Babyrádová (Česká republika ▪ *Tchèque*)
Jan Dočekal (Česká republika ▪ *Tchèque*)
Jiří Havlíček (Česká republika ▪ *Tchèque*)
Martin Hronza (Česká republika ▪ *Tchèque*)
Gabriela Kopcová (Česká republika ▪ *Tchèque*)
Amirah Gazel (Kostarika ▪ *Costa Rica*)
Rik Lina (Nizozemí ▪ *Pays-Bas*)
Miguel de Carvalho (Portugalsko ▪ *Portugal*)
Artur do Cruzeiro Seixas (Portugalsko ▪ *Portugal*)
Alla Kovalska (Ukrajina ▪ *Ukraine*)
John W. Welton (Velká Británie ▪ *Royaume Uni*)

V galerii Hády potrvá výstava od 30. dubna do 20. května 2009,
uvede ji 30. dubna 2009 v 18 hodin PhDr. Václav Pajurek

V galerii Jupiter se výstava uskuteční od 5. do 23. července 2009
a bude zahájena v neděli 5. července 2009 v 10 hodin

Ve Valdštejnově domě v Brtnici se výstava uskuteční v říjnu 2009

Jiří Havlíček – Černý humor alchemistů

SURREALISMUS A ČERNÝ HUMOR

Jako na všechno, tak i názory na černý humor se velice různí. Je to snad způsobeno tím, že celá lidská životní zkušenost bývá pečlivě skrývaná pod pláštíkem diskrétního tajemství, jakož i nejasnostmi kolem vlastního označení. Václav Pajurek někde vypočítal celou řadu těchto názvů a přívlastků, které se však od sebe nijak neliší svým významem a vždy dokládají, že v tomto druhu humoru jde o destrukci zavedených hodnot (a to o destrukci často razantní a bolestivou), o absurdních situacích v polohách nanejvýše šokujících, o žertování o posledních věcech člověka, o konfabulace naléhavé nadsázky. Příkladů je dost. Dva za všechny: „*Všichni zemřeme, to je naše jediná výhoda,*“ říká Ionesco tímž tónem s jakým sřízlivý a věcný Le Corbusier objevuje, že jediné a jediné ruiny jsou na tomto světě pravdivé a spolehlivé, protože „*jen ruiny se nedají improvizovat*“.

Nejmarkantněji se to projevuje u surrealistů, kteří z pramenů tohoto humoru napájejí svá agresivní a antikoncepční dobrodružství, kteří z mocné síly tohoto iracionálního humoru často těžili své podmanivé básnické metafory a kteří touto hygienickou a podvratnou aktivitu podvědomí podřizovali hlavní náplni svých děl – osvobození lidského ducha a uvolnění té všemohoucí touhy, která tak zde nalézá jednu ze svých objektivních poloh.

Původcem názvu *černý humor* je bezesporu André Breton, který tento výraz poprvé použil r. 1939 ve své Anthologii Černého humoru a který charakterizoval jako paradoxní vítězství principu slasti nad neutěšenými životními podmínkami. Podle něj černý humor přispívá silou svého podvědomí k vrcholné vzpourě ducha a zároveň představuje skutečnost ve stavu krize. Tento druh humoru je pro něj spojením tradice (která začíná u Swifta a pokračuje osobnostmi jako je Jarry, Poe, Lautréamont), dále specifickým myšlením představovaným Freudem, pro kterého částečně i objektivní humor je metaforou nepoddajnosti, odmítnutím se podřídit sociálním předsudkům a konečně konkrétními příklady jako byl Jacques Rigaud nebo Jacques Vaché – osobnost, která v mládí nejvíce ovlivnila Bretona, a to způsobem, jakým dokázal převracet všechny morální a tradiční hodnoty.

Černý humor útočí na naše vědomí a návyky překvapením, nečekanými příměry vnášející zmatek do světa, kde se vše tak může stát novým a neotřelým. Není pouhou satirou skutečnosti, ale je ničitelem běžných a vžitých aspektů lidské existence, poodhrnuje možnosti nových řešení, které tak připravují náznaky či příchod nové reality – nadreality, černému humoru odpovídá také postoj Dada, jehož záměrem bylo použít humoru jako zbraně proti pokrytecké společnosti a tím vytýčit nové cesty pro rozbítí všech konvencí.

Kromě děl básníků se černý humor objevuje i ve filmu (podle A. Artauda prvním takovým filmem byl *Animal Crackers* bratrů Marxů z r. 1930) a samozřejmě v malířství již v dílech prvních surrealistických „klasiků“ – Dalího, Magritta a především v Ernstových třech románech-kolážích.

Také nám mnohem bližší Josef Kremláček vymýšlí a ironizuje „zázraky přírody“ v jakémisi mlžném sarkastickém oparu představ, které v něm vyvolávají absurdity skutečnosti. Kremláček tak zcela shodně s Duchampem potvrzuje, že i zmatek významů nás dokáže takřka programově přeorientovat do oblasti slasti. Zdeňek Píza zase přináší do svých kreseb a olejů často až komickou krutost, která však při bližším ohledání je krutostí jen zdánlivě, čiší z ní černý humor a výsměch realitě, která je pro něho neustále v kritickém stavu. Josef Bubeník a Zdeněk Cibulka mají jednu společnou věc – jejich zdánlivý lyrismus je protknut šípy černého humoru takovým způsobem, že divák stále čeká na výbuch, který však nikdy nepříjde. (Viz také soptury a objekty Lubomíra Kerndla.) Černý humor Vladimíra Kubíčka je rafinovaný a vypočítaný na vyvolání celé škály divákovy překvapení, a tím je o to působivější. Erotismus jeho kreseb má často společný dosah s Hans Bellmerem, jejichž atmosféru by snad dobře definoval Picabia konstatováním, že „*humor je kanibalismus vegetariánů*“ a kde by jistě dodal, že „*je snadnější se poškrábat na zadku než na srdci*“.

Arnošt Budík

SURREALISMUS ET L'HUMOUR NOIR

Les opinions et même les appellations concernant l'humour noir diffèrent énormément peut-être est-ce du au fait que l'expérience humains de la vie s'efforce d'être discrète. Václav Pajurek quelque part a énuméré tout une série de ces éphithètes qui prouvent que dans ce genre l'humour il s'agit avant tout de la destruction des valeurs établies, des situations absurdes choquantes, des plaisanteries morbides et de confabulations exagérées.

On peut le voir le plus clairement chez les surréalistes qui s'inspirent de sources de cet humour pour réaliser leurs aventures agressives et non-conventionnelles. Ils exploitent ses métaphores irrationnelles et subversives pour les introduire dans leurs propres oeuvres dont le but est la libéralisation de l'esprit et du désir humain lequel y trouve un de ses degrés les plus objectifs.

L'inventeur de l'appellation „humour noir“ est sans doute André Breton qui l'a utilisé pour la première fois en 1939 dans son „Anthologie de l'humour noir“ et qui l'a caractérisé comme une victoire paradoxale du principe du plaisir sur les conditions insuffisantes de la vie. D'après lui, cet humour contribue avec

sa force subconsciente à la révolte de l'esprit et en même temps il représente la réalité à l'état de crise. Pour lui, ce genre de l'humour objectif est une métaphore de l'inflexibilité, du refus de se subordonner aux préjugés sociaux et enfin avec les exemples concrets comme c'était le cas de Jacques Vaché qui a bouleversé toutes les valeurs morales et traditionnelles.

L'humour noir assaille notre conscience et nos habitudes par la surprise, par les relations inattendues, par le désordre qui apporte dans le monde tout ce qui est nouveau et inhabituel. Il n'est plus un simple regard satirique de la réalité mais un destructeur des aspects courants et habituels de

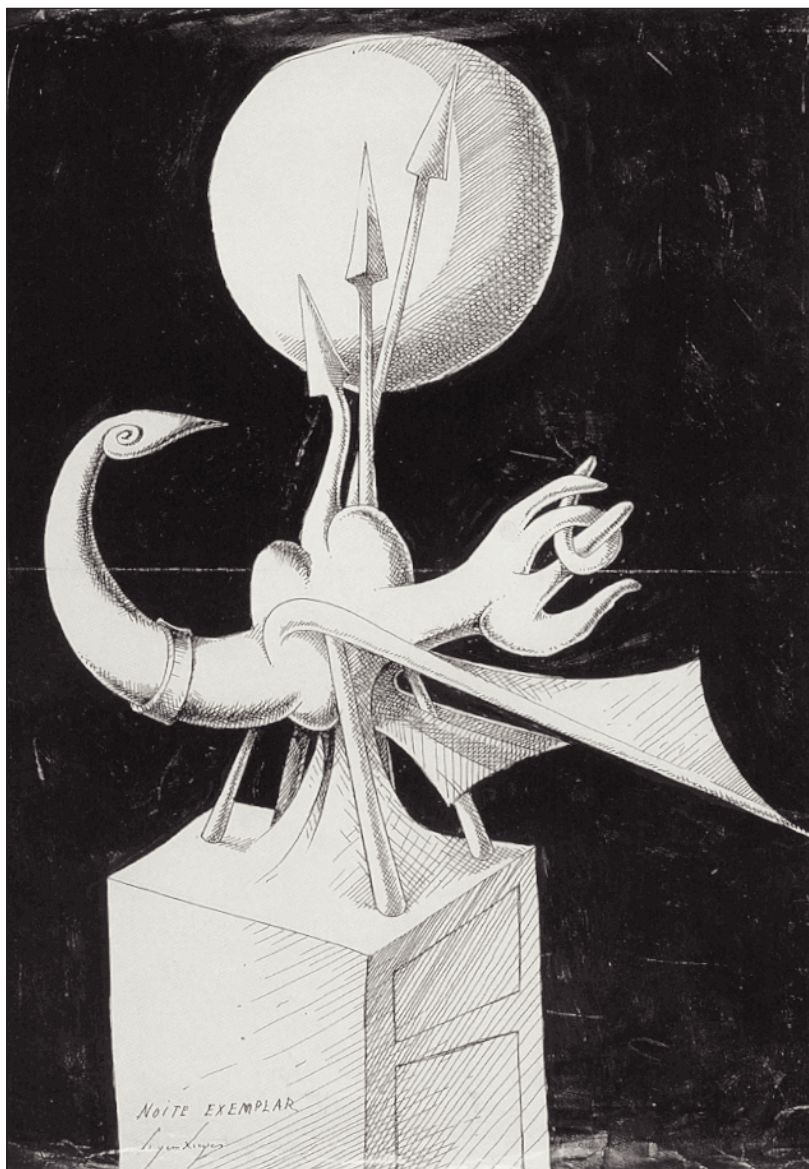
l'existence humaine, il dévoile les possibilités des nouvelles solutions qui préparent ainsi l'arrivée du réel nouveau – du surréel.

L'humour noir correspond aussi à l'attitude de Dada qui voulait utiliser cet humour comme une arme contre la société hypocrite et aussi comme une nouvelle voie pour la destruction de toutes les conventions.

A part des oeuvres de poètes, l'humour noir apparaît même au cinéma (d'après A. Arnaud le premier film de ce genre est „Animal Crackers“ des Marx Brothers de 1930) et bien sûr dans les arts plastiques des premiers „classiques“ – Dalí, Magritte et surtout dans les romans-collages de Max Ernst.

Josef Kremláček, beaucoup plus près de nous, invente et ironise „les miracles de la nature“ dans une brume sarcastique évoquée par les absurdités de la réalité. Kremláček en accord avec Marcel Duchamp confirme que même le désordre des significations peut nous programmer et diriger vers les sphères du plaisir. Zdeněk Piža apporte dans ses dessins et ses toiles une cruauté comique, laquelle – après une analyse plus détaillée, n'est que la cruauté apparente. Elle rayonne par l'humour noir et se moque éperdument de la réalité qui est pour lui toujours en état critique. Josef Bubeník et Zdeněk Cibulka ont une chose commune – leur lyrisme apparent est percé par les fils de l'humour noir de telle façon que le spectateur attend tout le temps une explosion qui ne viendra jamais. (Voir aussi les sculptures et les objets de Lubomír Kerndl.) Seulement l'humour noir y apparaît dans le milieu étrange et non-conventionnel. L'humour noir de Vladimír Kubíček est très raffiné et calculé pour soulever toute une échelle de surprises des spectateurs. L'érotisme de ses dessins possède souvent la portée des oeuvres de Hans Bellmer dont l'atmosphère pourrait très bien commenter Picabia comme „l'humour est le cannibalisme des végétariens“ et pourrait ajouter „qu'il est beaucoup plus facile de se gratter sur son derrière que son coeur“.

Arnost Budík

Arturo do Cruzeiro Seixas

JE PRO VÁS ČERNÝ HUMOR PROSTŘEDKEM K VYJÁDŘENÍ?

MALÁ ANKETA NA TÉMA ČERNÝ HUMOR

Henry Lejeune

Černý humor pro mne znamená totéž jako noční slunce. Je to hluboký a intimní pohled na nás všechny. Je to on, který ozáří temnotu stínů, jež vstupují do našich snů.

Walter De Rycke

Černý humor je pro mne ideální zbraň k napadení člověka.

Josef Bubeník

Černý humor je závanem optimismu při bezduchém bloumání údolím stesku a beznaděje. Je mi inspirací a to i při vědomí, že každý humor je ze své podstaty černý, neboť, kdyby v jakémkoli humoru chyběla jistá dávka cynismu, nebyl by to již humor.

Miguel de Carvalho

Černý humor je podle A. Bretona integrální částí každého autentického básníka, pro kterého je výrazovou formou. Já osobně používám některé své koláže jako poselství „msty“ k nepřátelské společnosti. Velmi se raduji z toho, když mohu pokládat otázky k problémům, jež se tak stávají subverzí mezi mnou a okolním světem. Jako třeba, když reorganizují humor v kritických tradičních postojích. „Divky jdou vždy do kostela spokojené“ (První přijímání, Rimbaud 1878)

Jiří Havlíček

Černý humor reflektuje šílenství a morbiditu takzvané kolektivní skutečnosti. V skatologické dimenzi je svědectvím o proměnách lidské mentální peristaltiky. V absurdních podobách stupidity a oblundnosti myšlení a jednání lidské společnosti alchymisticky transformuje v terapeutický amalgám, který je nedílnou součástí nejen mé tvorby, ale i uměleckých manifestací současníků. Tak s rabelaisovskou láskou posuzuji Entropu a jí podobné výtvořiny. Blbost nemůže urazit, právě naopak. Přece je součástí i mne samotného, dokonce i této mé odpovědi. Smějí se sám sobě a to mne uzdravuje. Proto se všemi lidskými bytostmi sdílím mýtus o lidské vyjimečnosti ve zvířecí říši. Černý humor je zvláštní výsadou právě těchto smrtelných a zoufalých polidštěných opic – k nimž se hrdě hlásím i já...

Linda Filipová

Spíše ne nebo obvykle ne, raději dávám přednost sarkasmu. Je sice poněkud daleko od jiných druhů humoru, ovšem jeho existence je nezbytná vzhledem ke konvenci, již omezuje. Ve své intelektuálnosti se staví nad veselý nebo vtipný humor – ve své podlosti dokáže být hrubý, útočný, antihumorný. Zcela pozřít ho může jen silný jedinec za kterého se nepovažuji.

Rik Lina

Černý humor bude humorem budoucna. Bude to humor černochů nebo barevných lidí. Tento zvláštní druh humoru jsem poznal na svých cestách v Karibiku a Brazílii – s totální směsí ras, které přicházejí ze všech stran zeměkoule. Černý, bílý, žlutý, šedý, hnědý, albin – to vše žije společně a bude lidstvem budoucnosti. A jsem si jistý, že rovněž někde bude místo pro ostatní lidi – průhledné...

Václav Pajurek

Vzhledem k tomu, že surrealismus do značné míry využívá revoluční energie podvědomí, která je ve své podstatě sadistická, pak je nabíledni, že různé formy černého humoru jsou integrální součástí mé tvorby.

Lubomír Kerndl

Rozhodně ano. Černý humor dokáže zvrátit momentální černé vidění světa a nakopnout jiskřičku úsměvu, která by jinak nevznikla.

Josef Kremláček

Černý humor považuji v surrealistické tvorbě jako nedílnou součást ve všech jeho podobách a vyjádřeních.

Vladimír Kubiček

Ano, černý humor je pro mě prostředkem k vyjádření.

Amirah Gazel

Humor je můj štít. Narodila jsem se v jedné zemi, Costa Rica, kde je černý humor součástí našeho každodenního chleba, je prostředkem k přežití dramatu života a absurdity systému. Prostřednictvím černého humoru se někdy umělecky vyjadřuji a relativizuji vážné situace a tradiční hodnoty. Je to můj způsob podvracení reality.

Miguel Lohlé

Je to komedie, s nimiž se zlehčuji lidské tragédie.

Jan Wolf

Když „všechno je jinak“, jak ví ten, kdo ví, je možno tvrdit, že samsára, vlastně mámení hmotného světa, je jen iluzí, přesněji projevem vlastností něčeho nám po celý čas utajeného a navždy nepoznatelného. Pak je to jen černý humor, prostřednictvím kterého lze být někým, koho si můžeme sami vážít a tedy, což je asi nedůslednost, ne vždy litovat toho, že jsme se narodili, navíc bez vlastního rozhodnutí, do toho, kde a v čem je nám souzeno žít. Jakákoli realizace naší touhy, tedy štěstí, konkretizovaná svobodou, láskou a poezií, může být v kontextu černého humoru klidně nevýslovně komická, nudně či zbujele dramatická, tragická nebo zblble morbidní a přece však zůstane jedinou odpovědí fundamentálního optimisty, ať už v bolesti řvavě pláče nebo se chichotá nebo i popadá v chechotu za břicho. A tu se zdá, že nic jiného, než černý humor ani neexistuje. Je to dokonce vše, co vnímáme a ovšem i to, o čem vůbec ani nic nevíme. Nezbytně je to prostředek k vyjádření pro génia i debily. Je-li tak hodnotné s vědomím tohoto žít, to si rozhodni každý sám.

Zdeněk Cibulka

Ano. Silně přilnavě! Doufám, že jakási naděje (na co vlastně?), která dle rčení umírá poslední, umírá předposlední. Zůstává pak černý humor. Prolíná ale víceméně většinou životních situací v nichž se člověk ocitne. Je to poslední skoba, která zachytí za kšandy člověka, padajícího do šachty zániku, citových ran, ponížení, neúspěchu, sebepřeceňování, nucené izolace v kolektivu. Černý humor se mi ochomítá kolem většiny pokusů o sebevyjádření tvorbou. Hodná babička, jež člověku omylem při loučení přivře prsty mezi dveře. Jako konzervační látky v potravinách, koření, aby ani radost nebo slast nebyla mdlé chuti. Výběrové DDT na obilninách dětství. Často pomyslím na smrt, ale to život mi bere vítr z plachet!

Hana Babyrádová

Černý humor patrně nevědomě používám ve svých kresbách. Při jejich vzniku totiž myslím na všechno, co je nevyjádřitelné slovy, tedy na jakousi inverzní stránku světa. Slova pořádají naše myšlenky a my se v řeči nebo v psaní věnujeme sdělování a vnímání jejich logické posloupnosti. V případě, že tvoříme poezii, tak si se slovy hrajeme, ale i tehdy jsou na určitá slova už návázány jisté významy. Kresba podle mne vystupuje z jakési černé díry „nevýznamů“. Když už je na světě, lze v ní spatřovat leccos černého i bílého zároveň a protože nemáme žádnou povinnost v ní vidět jisté významy, považuji ji ve vztahu ke skutečnosti (jinak stále viděné a poměřované očima spatřujícíma realitu) za černočerný odraz nevýznamu.

Zdeněk Píža

Skvělý prostředek k vyjádření. Tak jako cesty surrealistů vedou mnoha směry, tak i černý humor ve výtvarné nebo literární formě má více dimenzí, může být zároveň inspirací, ale i ničivou zbraní. Je rovněž čarovnou řečí zaklínadel a alchymii umění. Černý humor ve svých absurdních podobách je mojí manifestací ke všemu marasmu a hlouposti, která nás všude a na každém kroku obklopuje.

▲ *John W. Welson*
V černém humoru

► *Miguel Lohlé*
Dobrou chuť!

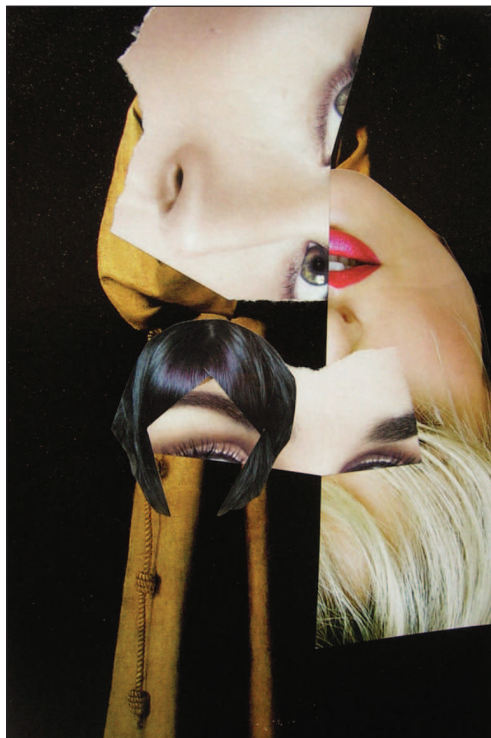

► *Vladimír Kubíček* – *Smrt je vlastně návrat domů*

◀ *Václav Pajurek* – *Vánoční hudebno*

▼ *Lubomír Kerndl* – *Karneval*

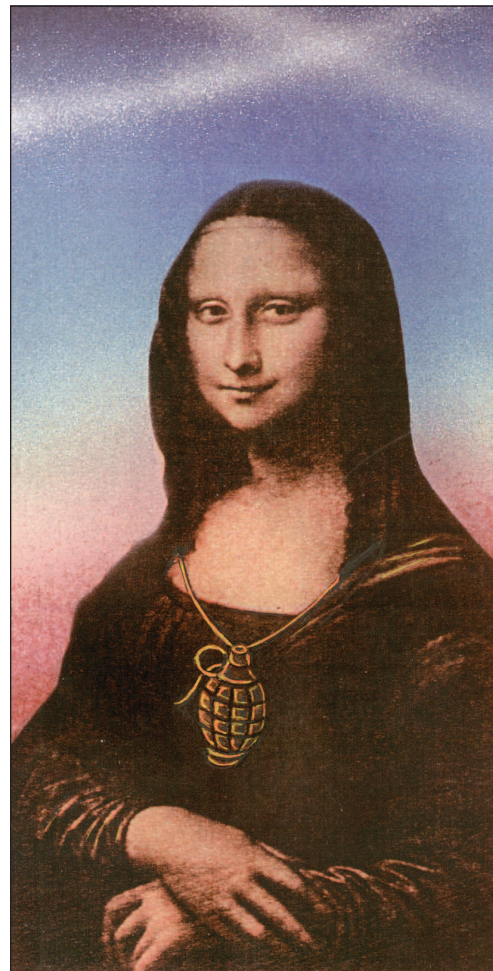
▲ Jan Dočekal – Neodbytná vize

◀ Amirah Gazel – Mnoho mrtvých v životě

▶ Josef Kremláček – Mona Lisa

▶ Gabriela Kopcová – Diana

▼ Jan Wolf – Opilý koráb

HANA BABYRÁDOVÁ (1959)

Malba a grafika, studia výtvarné výchovy a českého jazyka na Universitě v Ostravě, zabývá se také happeningy a alternativní pedagogikou, řada samostatných a kolektivních výstav. ▪ *Peintre et graphique, études à l'Université d'Ostrava de l'éducation artistique et langue tchèque, elle s'intéresse aussi au happening et la pédagogie alternative. Plusieurs expositions personnelles et collectives.*

JOSEF BUBENÍK (1965)

Malba a grafika, studia na Masarykově universitě v Brně (výtvarná výchova). Četné výstavy v České republice. Svoji inspiraci hledá často v baroku, jeho malířská tvorba se blíží magickému realismu. ▪ *Peintre et graphique, études à l'Université de Brno (éducation plastique), nombreuses expositions en Tchéquie. Il s'inspire souvent du baroque, sa création picturale s'approche du réalisme magique.*

Arnost Budik

ARNOŠT BUDÍK (1936)

Studia na universitě v Brně a belgické Louvain-la-Neuve (historik umění), básník, publicista, autor koláží. Od roku 1969 žije trvale v Belgii. Člen bývalé surrealistické skupiny Lacoste, vystavoval v desítkách zemí. ▪ *Poète, publiciste, auteur des collages, études à l'Université de Brno et à Louvain en Belgique (historien d'art). Depuis 1969 vit en Belgique. Membre de l'ancien groupe surréaliste Lacoste, nombreuses expositions dans une dizaine de pays.*

MIGUEL DE CARVALHO (1970)

Náleží ke střední vlně portugalského surrealismu. Píše poezii, vytváří koláže a assembláže, organizátor řady surrealistických výstav v Portugalsku, založil nakladatelství *Debout sur l'Oeuf*. Často vystavoval ve své zemi i v cizině, je zastoupen v řadě státních i soukromých sbírek. ▪ *Appartient à la troisième génération des surréalistes portugais. Poète, créateur des objets et des assemblages, organisateur de plusieurs expositions surréalistes au Portugal. Fondateur des éditions „Debout sur l'Oeuf“. Expose souvent surtout au Portugal. Ses oeuvres sont dans les collections privées et officiels.*

ZDENĚK CIBULKA (1960)

Autodidakt, po studiu na gymnáziu a knihovnické škole pracoval v nejrůznějších povoláních. Účastnil se výstav v Čechách, Belgii, Portugalsku. Nejčastěji tvoří kresby, koláže, akryl a kombinované techniky, také assembláže a ilustrace k několika textům. ▪ *Autodidacte, après les études de bibliothécaire, il travaillait dans les diverses professions. Dessinateur, il crée des collages, des assemblages. Plusieurs expositions en République Tchéquie et à l'étranger.*

JAN DOČEKAL (1943)

Historik a kritik umění, autor koláží a objektů z papíru. Vychází ze surrealistické koncepce. Vystavoval v celé řadě zemí. ▪ *Historien et critique de l'art, l'auteur des collages et des objets en papier. Influencé par le surréalisme. A exposé dans plusieurs pays.*

LINDA FILIPOVÁ (1978)

Malířka a kreslířka, členka surrealistické skupiny *Stir Up*. Řada výstav v České republice a také v Belgii a Portugalsku. ▪ *Peintre et graphique est membre du groupe surréaliste tchèque Stir Up. Nombreuses expositions en Tchéquie et à l'étranger, notamment en Belgique et au Portugal.*

Linda Filipová

Hana Babyrádová – Těla a duše

AMIRAH GAZEL (1964)

Malířka a sochařka, studovala na universitě v kostarické metropoli San José a na Akademii výtvarného umění v Bruselu, kde nyní žije. Navrhuje a tvoří šperky, dekorace, kostýmy, pokračuje v tradici inspirace skupiny COBRA. Vystavuje především v západní Evropě a v Jižní Americe. ▪ *Peintre et sculpteur, études à l'Academie des Beaux Arts à Costa Rica et à Bruxelles où elle vit. Créatrice des décors, des costumes et des bijoux, elle continue dans la tradition de Cobra. Expose souvent en Amérique latine et en Europe occidentale.*

JIŘÍ HAVLÍČEK (1946)

Studium dějin umění na brněnské Universitě, kde také v současné době přednáší, básník a grafik. Vydavatel řady sborníků fantastního umění Merlin, člen bývalé surrealistické skupiny Lacoste. Řada výstav v Evropě, Japonsku a Argentině. ▪ *Poète et graveur, éditeur des recueils fantastiques Merlin, études de l'histoire de l'art à l'Université de Brno où il enseigne. Ancien membre du groupe Lacoste a exposé dans nombreux pays européens et aussi au Japon et en Amérique du Sud.*

LUBOMÍR KERNDL (1954)

Vystudoval na VUT v Brně technickou kybernetiku. Je členem skupiny Stir Up. Kromě výstav v naší republice vystavoval v Belgii a Portugalsku. Tvoří jako fotograf, sochař, grafik a malíř. ▪ *Autodidacte, ingénieur civile en informatique de profession. Membre du groupe Stir Up. Créateur des sculptures, graphique et photographe. Plusieurs expositions en Tchèque et en Europe.*

GABRIELA KOPCOVÁ (1945)

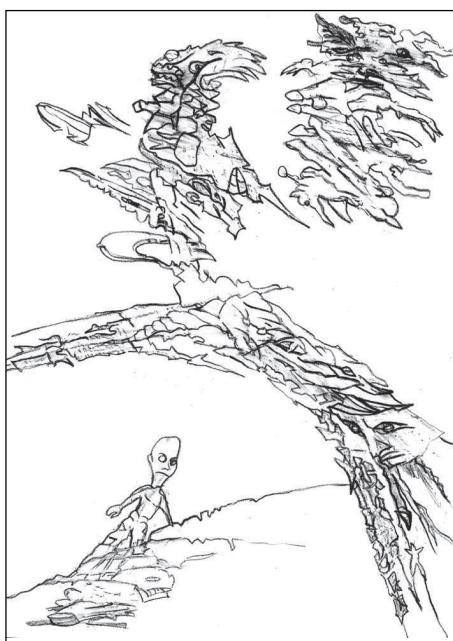
Autorka řady knih pro děti a mládež, ilustrátorka, vytváří koláže snových vizualizací blízké surreálnému pohledu na svět. Vystavuje samostatně i společně se skupinou Stir Up. ▪ *Auteur et illustrateur des livres pour les enfants, elle crée des collages proche d'une vision surréaliste vers le monde. Expositions personnelles et aussi avec le groupe Stir Up.*

JOSEF KREMLÁČEK (1937)

Studia na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze (obor kreslený film u prof. Hoffmeistera), malíř, grafik, ilustrátor desítek publikací. Člen bývalé skupiny Lacoste a spoluzakladatel skupiny Stir Up. Vystavoval v celé řadě evropských i mimoevropských zemích. ▪ *Peintre, graveur, illustrateur des dizaines de livres, études à l'Académie des arts appliqués à Prague (spécialisation „dessins animés“). Membre de l'ancien groupe surréaliste Lacoste et co-fondateur du groupe Stir Up. Nombreuses expositions par le monde.*

VLADIMÍR KUBÍČEK (1958)

Studia na grafické škole v Ostravě, malíř, grafik a knižní ilustrátor, experimentuje s nejrůznějšími technikami (barevné ateráže, plynové fumáže), člen skupiny Stir Up. Vystavoval v Rakousku, Belgii, Portugalsku a jinde. ▪ *Peintre, graveur et illustrateur, expérimente les techniques les plus diverses. Etudes graphiques à Ostrava, a exposé en Autriche et en Belgique.*

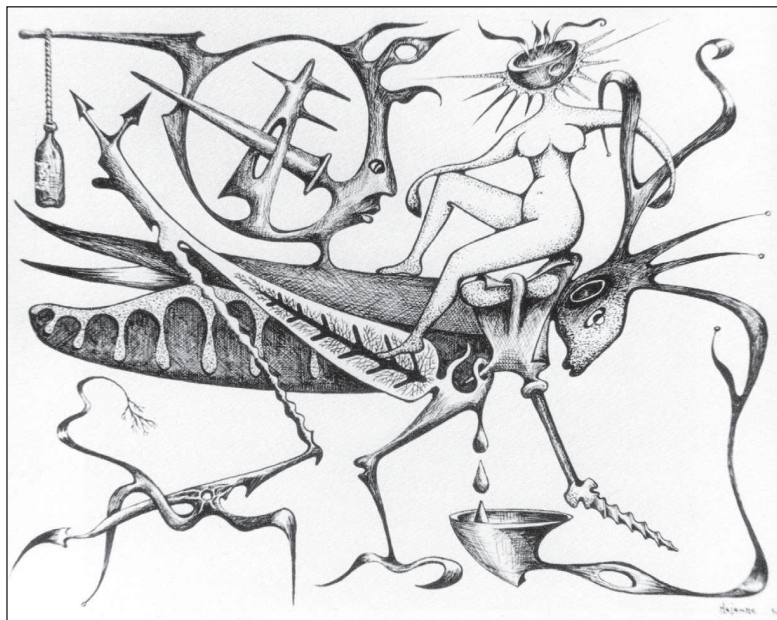

◀◀ Josef Bubeník – Poutník na cestě nevědomí

◀ Miguel de Carvalho – Čas

▼ Zdeněk Cibulka – Lebka hrušky, linoryt

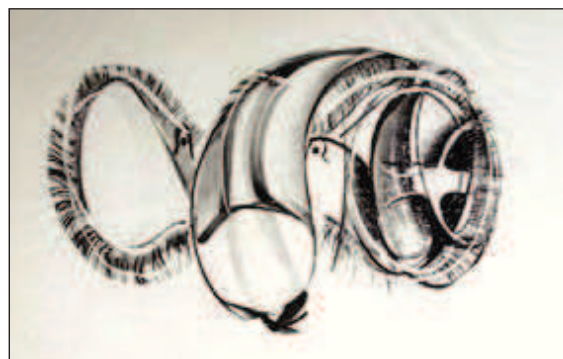
HENRY LEJEUNE (1930)

Od roku 1947 spolupracuje a stýká se s belgickými a francouzskými surrealisty. Účastnil se a také organizoval několik významných surrealistických výstav, často vystavuje i se skupinou Phases. Vytvořil si osobitou techniku s použitím barevných tuší, v poslední době se stále častěji vrací ke keramickému sochařství. Vystavoval v Evropě a Severní Americe. ▪ *Depuis 1947 il collabore avec les surréalistes belges et français. A organisé plusieurs expositions collectives surréalistes. Expose souvent avec le mouvement Phases. En peinture il expérimente plusieurs techniques et depuis un certain temps il se tourne vers la sculpture céramique. A exposé partout en Europe et l'Amérique du Nord.*

Henry Lejeune - Žena kudlanka

RIK LINA (1942)

Malíř a básník, studoval na Rietveld Academie v Amsterdamu. Než se trvale usadil v Nizozemí, žil postupně ve Španělsku, Severní Africe, Turecku a na Karibských ostrovech. Účastnil se surrealistické aktivity kolem revuí Brumes Blondes, Phases, Droomachaar, v Amsterdamu založil nakladatelství Carrefour. Vystavoval po celém světě, často se skupinou Phases. ▪ *Peintre et poète a étudié à l'Academie des Beaux-Arts à Amsterdam, après ses études il vivait dans plusieurs pays exotiques – notamment Espagne, Afrique du Nord, Turquie, Iles Canaries. Collabore avec plusieurs revues surréalistes – Brumes Blondes, Phases, Droomachaar. A Amsterdam il a fondé les éditions Carrefour. A exposé dans le monde entier.*

Rik Lina

MIGUEL LOHLÉ (1952)

Sochař a malíř. Otec (Holand'an) byl významným nakladatelem v Buenos Aires. Studoval v brazilském Sao Paulo a v Madridu, žije v Belgii. Kromě četných samostatných výstav často vystavuje se skupinou Phases. Spoluzakladatel kolektivního hnutí automatické malby v Amsterdamu. ▪ *Sculpteur et peintre, né dans une famille des éditeurs à Buenos-Aires. Etudes à Sao Paulo, Madrid, aujourd'hui il vit avec sa femme Amirah Gazel à Bruxelles. A exposé souvent avec le groupe Phases. Fondateur du mouvement automatiste à Amsterdam.*

VÁCLAV PAJUREK (1944)

Studia na brněnské Univerzitě (historik umění a museolog), básník a grafik, člen bývalé surrealistické skupiny Lacoste a spoluzakladatel skupiny Stir Up. Zabývá se též řezbářstvím a sochařstvím v mramoru. Vystavoval v četných evropských zemích, v Argentině a Japonsku. ▪ *Poète et graveur, sculpteur en bois et en marbre. Etudes à l'Université de Brno (historien d'art et muséologue), membre de l'ancien groupe Lacoste et co-fondateur du groupe Stir Up. Nombreuses expositions à l'étranger.*

ZDENĚK PÍŽA (1955)

Malíř a grafik, autodidakt. Člen skupiny Stir up, kromě řady výstav v České republice, vystavoval také v Belgii a Rakousku. ▪ *Peintre et graveur autodidacte, membre du groupe Stir Up. Nombreuses expositions en Tchèque, Autriche et Belgique.*

Zdeněk Píža – Čekání na spasitele

WALTER DE RYCKE (1952)

Sochař, keramik a malíř, pracuje jako profesor výtvarné výchovy. Jeho surrealistické citění má spoustu styčných bodů s fantastickým uměním. Pravidelně vystavuje v celé Západní Evropě. ▪ *Sculpteur, céramiste, peintre et dessinateur, professeur des arts plastiques. Sa sensibilité surréaliste a beaucoup de points communs avec l'art fantastique. Expose régulièrement en Europe occidentale.*

ARTUR DO CRUZEIRO SEIXAS (1920) Malíř a básník, roku 1950 opouští Portugalsko a odjíždí na Dálný východ a do Indie. O dva roky později se usazuje v Angole, kde zakládá etnografické sbírky a organizuje svoji první samostatnou výstavu. V polovině šedesátých let se vrací do Portugalska a spolupracuje s ostatními portugalskými surrealisty (zejména s M. Cesarinim), s nimiž se zúčastnil řady četných mezinárodních výstav. ▪ *Peintre et poète, en 1950 il quitte Portugal pour l'Extrême-Orient. Après 2 ans il s'installe en Angola où il fonde les collections ethnographiques et organise sa première exposition personnelle. Après quelques années il retourne au Portugal et collabore avec les surréalistes portugais (notamment avec feu Mario Cesariny de Vasconcello) avec lequel il a participé à plusieurs expositions surréalistes internationales surtout avec le groupe parisien d'André Breton.*

Walter de Rycke

OLDŘICH VOREL (1953)

Studia na Akademii výtvarných umění v Praze a na universitách v Ostravě a Olomouci (výtvarná výchova a filosofie). Malíř a grafik, experimentuje s novými technikami (aerografie). Kromě České republiky vystavoval v Belgii, Rakousku, Francii, Portugalsku, ve Velké Británii a v dalších zemích. ▪ *Peintre et graveur, expérimente les techniques les plus diverses (aerographie), études à l'Académie des Beaux-Arts à Prague et à l'Université d'Ostrava et Olomouc (éducation plastique, philosophie). A exposé dans plusieurs pays européens.*

Ondřej Vorel – Letokruhy

JOHN W. WELSON (1953)

Básník a malíř, od svých mladých let spolupracuje s Conroy Maddoxem a anglickými surrealisty. Navázal kontakty s hnutím Phases a Arsenalem Američana Rosemonta a zúčastňuje se desítek surrealistických výstav po celém světě. ▪ *Poète et peintre, depuis sa jeunesse il collabore avec Conroy Maddox et avec les surréalistes anglais. Il a lié les contacts avec le mouvement Phases et avec la revue Arsenal d'Américain Franklin Rosemont. A participé à plusieurs expositions dans le monde.*

JAN WOLF (1941)

Studoval na Universitě v Brně výtvarný obor. Byl členem svazu výtvarných umělců, zakladatelem a vůdčí osobností četných organizací a hnutí např. Prezidentem Umělecké besedy Zlatoroh v Brně, Proemium v Českém Krumlově. Je členem surrealistické skupiny Stír Up. Působí jako malíř a také jako autor kreseb, grafik a komorních plastik. Řada výstav u nás i v zahraničí. ▪ *Peintre, dessinateur, graphique, sculpteur et créateur important des objet. Etudes à l'Université de Brno (arts plastiques), membre de plusieurs organisations artistiques notamment du groupe surréaliste Stír Up. A exposé dans plusieurs pays européens.*

miguel de carvalho

Even heavy hints couldn't penetrate.

Rik Lina

Miguel de Carvalho a Rik Lina
(koláž – společná práce)